

og jeg kan i det væsentlige henvide til, hvad der den Gang blev fremført. Det gælder saaledes særlig med Hensyn til det sidste Vædringsforslag, som jeg anser for det vigtigste. Det er omtalt baade af det ærede Medlem og mig og gaar ud paa, at man i Stedet for efter Lovforslaget at fastsætte det Beløb, der skulde kunne paalignes uden Samtykke fra Kommunalbestyrelsens Side, skulde bestemme, at dette Beløb fattes til $\frac{1}{10}$ pCt. af den Skattepligtige Indkomst. Dette er motiveret dels ved praktiske Hensyn, fordi selve Vigningen af en saadan lille Bøst, som vil fremkomme ved den første Fremgangsgangsaade, vil være særdeles uheldig her i Kjøbenhavn, og dels derved, at der ikke synes at være nogen Grund til, at man, fordi man i det enkelte Aar kan nøjes med et meget lille Beløb, derfor skal trykke Beløbet ned ogsaa i det følgende Aar. Dette undgaar man ved at fastsætte et bestemt Beløb, som under alle Omstændigheder maatte kunne udskrives. Det er ikke Meningen, at man altid skulde udskrive det, men kun at man skulde have Myndighed til, selv om Kommunalbestyrelsen maatte være derimod, dog at gaa til denne Vigning. De Herrer ville se, at Maksimum er sat til $\frac{1}{6}$ pCt. Vi have da anset det for rimeligt at sætte det andet Beløb til det halve, altsaa til 1 pro mille af de paagældende Skattebyrdes Indkomst. Det er et meget lille Beløb i og for sig, og det forekommer mig derfor, at vi passende kunde blive staaende derved.

Vædringsforslaget under Nr. 2 er stillet af ganske praktiske Grunde, idet man hidtil har plejet at paaligne Kirkebidrag en Gang om Aaret i Stedet for i fire Kvartaler. Det er Muligheden af at kunne fortsætte hermed, man har villet holde aaben. Derfor foreslaa vi at tilføje, at Vigningen ikke behøver at ske for hvert Hjerdingaar, men kan ske samlet i et enkelt Hjerdingaar. Jeg tror, at man som Regel vil komme til at opkræve Skatten paa den Maade, men Forslaget er som sagt fakultativt. Det er muligt, at man vil gaa til Opkrævning i to eller fire Kvartaler; man har kun villet holde sig det aabent at kunne vedblive med at bruge den gamle Fremgangsaade.

Det første Vædringsforslag kan nærmest motiveres ved, at vi foreslaa at benytte de samme Udtryk i den ny Lov, som hidtil har staaet i Loven af 1888 og dens Forlængelse. I Lovforslaget, som det er forelagt fra Regeringens Side, staaer der, at „samtidigt Ophold i Aarets Løb uden for Staden ikke bevirker nogen Nedsættelse“ af Skatten. Det er dette, vi foreslaa forandret til, at midlertidigt Ophold uden for Staden ikke bevirker

ingen Nedsættelse. Det Udtryk, vi foreslaa at benytte, er som sagt det, der staaer i den nugældende Lov. Allerede dette taler jo for at beholde det for ikke at komme ind paa ny Regler, men det vil ogsaa forstås, at „midlertidigt“ siger noget mere end „samtidigt“. Bestemmelsen har især de Tilfælde for Øje, som vi her i Kjøbenhavn kalde for „Landliggere“, og Meningen er den, at den Indvaaner i Kjøbenhavn, som opholder sig mere end 4 Maaneder paa Landet, derfor ikke skal fritages for eller have Nedsættelse i sit Vigningsbidrag til Kirken, og det forekommer mig ogsaa, at dette udtrykkes bedst ved, at man siger, at „midlertidigt Ophold“ andetsteds bevirker ikke nogen Nedsættelse. Sætter man derimod „samtidigt Ophold“, vil man kunne komme i Tvivl om, om ikke denne Bestemmelse ogsaa skal gælde dem, som opholde sig begge Steder. Det forekommer os, at „midlertidigt“ er et rigtigere Udtryk for den Tanke, her er Tale om, end Udtrykket „samtidigt“, og ærede Medlemmer ville ogsaa indrømme denne Bestemmelsses Rigtighed, thi Forholdet er jo det, at medens man med Hensyn til de kommunale Skatter ved at opholde sig andetsteds i fire Maaneder faar en Skattebyrde der, gælder det ikke de Personer, der bo paa Landet, med Hensyn til Kirkebidragene, der vil ingen Kirkebidrag blive paalagt dem, og Meningen er ligesom hidtil at sige, at saadant midlertidigt Ophold andetsteds bevirker ikke Nedsættelse af Vigningsbidraget, man maa betale for hele Aaret alligevel. Det har været Praxis hidtil, og det er vist ogsaa retfærdigt. — Med Hensyn til det reiste Spørgsmaal om, hvorvidt Vigningsbidraget omvendt skulde kræves af den, der kun havde midlertidigt Ophold i Kjøbenhavn i Aarets Løb, maa Konsekvensen af Loven bestemt føre til, at en saadan Mand skulde ikke betale noget som helst af Vigningsbidraget, hverken delvis eller det hele. Tænke vi os altsaa en Mand, der er bosiddende i en anden Kommune og har Ophold der, men i fire Maaneder opholder sig i Kjøbenhavn, saa bør han ikke betale noget som helst Bidrag, thi dette midlertidige Ophold burde fritage ham derfor, og han bør derfor heller ikke betale nogen forholdsvis Del deraf. Jeg tror, at saadan en Mand fritages ved den første Bestemmelse i Loven, idet han ikke vil være at betragte som Sognemenighedsmedlem efter § 1. Skulde han ikke fris paa den Maade, vil det være retfærdigt at tilføje en Bestemmelse i § 2 omtrent saalydende: „Vigeom omvendt et Ophold af midlertidig Karakter i Kjøbenhavn ikke bevirker nogen Ansættelse til Vigning af Kirke-